

Sygn. akt I KK 103/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Anna Kuras

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 16 marca 2020 r.

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego, od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 stycznia 2019 r.,

sygn. akt VII Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L. ,

z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej
rozstrzygnięcia o karze i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Okręgowemu w O. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II K (...), A. K. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zb z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę roku pozbawienia wolności (pkt I);

Sąd Okręgowy w O., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 8 stycznia 2019 r., sygn. akt VII Ka (...), zaskarżony wyrok zmienił w punkcie I w ten sposób, że przy zastosowaniu art. 37b k.k. orzekł wobec oskarżonego karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę roku ograniczenia wolności. W dniu 8 stycznia 2019 r., Sąd Okręgowy w O. wydał postanowienie o sprostowaniu, na podstawie art. 105 § 1, 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k., oczywistej omyłki w tym wyroku w ten sposób, że:

1. po słowach „art. 37b k.k.” dodał „art. 34 § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k.”;
2. po słowach „roku ograniczenia wolności” wpisał słowa „polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym”.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego, na niekorzyść A. K. , wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze, zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k., polegające na wymierzeniu wobec oskarżonego A. K. , w ramach kary mieszanej, przy zastosowaniu art. 37b k.k., kary ograniczenia wolności w wymiarze roku bez określenia jej postaci, jak również bez określenia sposobu i czasu wykonywania obowiązku nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 34 § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. w zw. z art. 37b k.k. skutkującego niemożnością wykonania wyroku”.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w O. w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego wniesiona na niekorzyść A. K. , jako zasadna w stopniu oczywistym, podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodzić się należy ze skarżącym, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia wskazanego w kasacji przepisu prawa procesowego. Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na mocy art. 37b k.k. wymierzył jednocześnie dwie odrębne kary, tj. karę pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności, które winny być wykonywane kolejno. O ile w wyroku został określony wymiar kary pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności, o tyle brak jest wskazania zasad wykonywania tej drugiej z orzeczonych kar. Wymiar kary ograniczenia wolności następuje według zasad określonych w art. 34 § 1 k.k., jednakże Sąd orzekając taką karę powinien wskazać nie tylko, jak w przedmiotowej sprawie, okres jej trwania, ale także określić sposób jej wykonywania. Stosownie bowiem do obecnie obowiązujących przepisów, kara ograniczenia wolności przewidziana jest w dwóch wariantach i może polegać na:

1. obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, która jest wykonywana w wymiarze od 20 do 40 godzin w stosunku miesięcznym (art. 34 § 1a pkt 1 i art. 35 § 1 k.k.), lub
2. potrąceniu od 10 % do 25 % wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym, które może być orzeczone jedynie wobec osoby zatrudnionej (art. 34 § 1a pkt 4 i art. 35 § 2 k.k.).

Brak wskazania w wyroku skazującym wariantu, w którym została orzeczona kara ograniczenia wolności oraz zasad jej wykonywania, rażąco narusza art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. i powoduje, że wyrok taki nie może zostać wykonany, co skutkować musiało uchyleniem wyroku Sądu Okręgowego w O. w zaskarżonej części i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Słusznie zauważa bowiem w kasacji skarżący, że braku tego w żadnym razie nie uzupełniło wydane przez Sąd odwoławczy następnie postanowienie z dnia 8 stycznia 2019 r. w trybie sprostowania omyłki pisarskiej. Oczywistym jest bowiem, że nie jest możliwe sprostowanie w trybie art. 105 k.p.k. materialnej podstawy orzeczenia, w tym także orzeczenia co do kary, albowiem wyrok w tym zakresie może być weryfikowany jedynie w drodze kontroli instancyjnej. Dokonanie natomiast sprostowania w tym trybie merytorycznych elementów wyroku jest czynnością nieskuteczną i nie pociąga za sobą skutków prawnych (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 21 sierpnia 2012 r., sygn. III KK 251/12, LEX nr 1227514; z dnia 11 kwietnia 2013 r., V KK 19/13, LEX nr 1298128; z dnia 3 czerwca 2015 r., sygn. III KK 79/15, OSNKW 2015, z. 10, poz. 87).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.